

Til Skatteminister Rasmus Stoklund
2025

16-01-

Kære Rasmus Stoklund,

Jeg kan ikke undgå at undre mig over håndteringen af danskernes gæld til det offentlige. Overordnet set, så er jeg absolut ikke uenig i at man skal betale gæld man af den ene eller anden årsag har pådraget sig. Men når det så er sagt, så nytter det ikke at det offentlige i deres forsøg på inddrivelse, ikke selv har styr på hverken gæld, renter eller måden man skal afdrage på. Det giver jo på ingen måde mening at man lader borgerne betale til et bundløst hul, fordi de afdrag der betales, end ikke kan dække de omkostninger som gælden pålægges.

Hvis man låner penge hos en bank eller en privat virksomhed, så er der meget klare regler ift. hovedstol, rentetilskrivninger og afdrag. Men når vi taler om gældsstyrelsen, så er det det vilde vesten.

Jeg vil her forsøge at redegøre hvorfor jeg mener det er helt galt

Som borger har du en indkomst. Af denne bliver der selvsagt svaret skat.

Hvis du har styr på dit forskudsskema, så går det oftest nogenlunde op. Men ikke i de tilfælde hvor ens kørselsfradrag eller beskæftigelsesfradrag er fortrykt i skemaet.

Tag bare Covid-19 perioden.

Året efter kommer der så en opgørelse over året der gik. Hvilket jo, som ved købmanden, betyder at "kassen gøres op".

Nu kan man så se om du skyder eller skal have penge tilbage.

Så langt, så godt.

Er du så så uheldig at din gæld fra tidligere virksomhed, personskat, gæld til kommunen eller hvad det måtte være, ender hos Gældsstyrelsen, så startet dit livs mareridt. En deroute ift. bundløs gæld, resten af livet. Mange ender med at gå i graven med gæld. En gæld som teknisk set, med ordnede forhold, kunne være afviklet over få år.

Trods Gældsstyrelsen nu tager med arme og ben, så er du sat ud af kontrol ift. din gæld og afviklingen heraf.

Gældsstyrelsen har, af regeringen, fået lov til at gøre "næsten" som de lyster det, ift. at inddrive danskernes gæld til det offentlige.

Jeg vil gerne, endnu engang, slå fast at jeg har den holdning at *kan* man betale, så *skal* man

selvfølgelig betale.

Men det er med stor tyk streg under *KAN* og *SKAL*

Desværre forholder det sig sådan at rigtig mange faktisk end *ikke kan* betale de løbende rentetilskrivninger der er på hovedstolen. Renten er sindssygt høj, taget i betragtning af at der er tale om gæld til staten. Samt er måden renterne tilskrives ublu.

Dermed driver staten bankvirksomhed.

Og desværre med helt egne regler, ift. tilbagebetaling.

Hvis du låner penge i banken, så er der en forventning om at du kan tilbagebetale indenfor så og så lang tid. Der er en "stopklods". Selvfølgelig forudsat at du overholder betalingerne. Men overordnet set, så ved du hvornår du er færdig med at betale. Du kan også følge løbende med i hvad du skylder og hvor meget du har betalt til renter eller hovedstol. Du kan sågar gå i dialog med banken, hvis du i en periode har brug for at afdrage mindre eller helt stoppe. Sygdom, ledighed eller andet. Dette er ikke tilfældet hos Gældsstyrelsen.

Hos Gældsstyrelsen kan man få en ordentlig stak uigennemsigtige A4-ark med tilløbne renter OG gebyrer. Det fremgår IKKE af disse A4-ark hvad du har betalt gennem tiden. Hverken lønindehold, din overskydende skat eller frivillige afdrag.

Du kan bede om det, men det bliver det bestemt ikke bedre af.

Så i løbet af ingen tid, så er din gæld fordoblet. Alene pga. renter og gebyrer.

Tilbage til det med årsopgørelsen.

Når man har en opgørelse og gælden er overført til Gældsstyrelsen, så VED man hvad hovedstolen er. Så længe selve årsopgørelsen ikke ændres grundet fejl heri. Hvilket ikke er en opgave for Gældsstyrelsen. MEN, det forholder sig sådan, at Gældsstyrelsen løbende sender breve ud om "din" gæld. Hvor de, angiveligt, har fundet ny gæld. Det er faktisk lidt utroligt at man hver/hver anden måned, kan finde gamle ubetalte regninger/girokort til det offentlige. Som så pålægges yderligere renter og gebyr for "påmindelsen".

For at kunne sende girokortet ud i første omgang, skal man jo være bevidst om gælden. Hvilket vil sige, den ER registreret som gæld og registreret i dit forskudsskema. Dermed skal denne jo ikke pålægges din gæld endnu en gang, bare fordi du ikke betalte det fremsendte girokort.

Men ikke des mindre, så bliver det sådan. Og som nævnt, med yderligere renter og gebyrer pålagt. I min optik, er det sådan at din hovedstol, er det opgørelsen fra skat/myndigheden viser. Det er den Gældsstyrelsen skal forholde sig til. Ikke til om de tidligere fremsendte girokort er betalt eller ej, da de jo er en del af gælden/hovedstolen.

Betaling til Gældsstyrelsen

Når Gældsstyrelsen sender "dig" et gironummer, som du kan betale ind via. Så stopper hverken renter eller gebyrttilskrivninger i de dage det tager dig at betale din gæld. Dertil kommer at de, hvis du betaler din gæld ud, sender en skrivelse hvori de tilkendegiver *at de slet ikke ved om det var det rigtige beløb...* noget kan jo være forældet eller andet! (JA, tro det eller lad være).

I samme skrivelse, tilkendegiver de så at de har et år. ET ÅR... til at gå det hele efter og herefter sende en ny opgørelse over den gæld de selv lige har bedt dig betale.

Undskyld, men hvad foregår der?! Man sender dig en regning, som man reelt slet ikke ved om du skylder. Om noget er forældet eller måske betalt. Husk at renterne fortsætter med at tikke ind. Tænker du ville kigge lidt hvis købmanden, når du betalte ved kassen, sagde at han lige vendte tilbage om et år eller måske senere, da han ikke var sådan helt sikker på dagen priser.

I samme åndedrag tilbageholder Gældsstyrelsen så noget af indbetalingen til diverse andre posteringer. Posteringer som de/du måske ikke kender til endnu. Du har dermed reelt set slet ikke betalt hele den gæld som *de* jo selv mener du har hos dem. En gæld som de selv har sendt dig et girokort på.

Tænker ikke jeg behøver at skrive hvad det så betyder. Men i hvert fald, så står du fortsat som skyldner for det fulde beløb.

Hvis jeg vinder i LOTTO og betaler min gæld ud i banken, så er gælden væk lige så hurtigt som der er trykket på knappen. Men sådan forholder det sig altså ikke hos Gældsstyrelsen.

Hvis man derimod anmoder Gældsstyrelsen om en afdragsordning, i stedet for lønindehold, så er svaret oftest "NEJ"/"Vi kan trods en aftale, lave lønindehold". Hvilket jo ikke just er særligt motiverende ift. at få afviklet gælden.

Da man pludseligt er låst fast i at de tager X% mere i træk af din løn/indkomst.

Dette uagtet at du måske i nogle måneder har så lille en indkomst at dit rådighedsbeløb ikke er svarende til skats egen regler herfor. Sker det, så skal du først indsende et hav af dokumentation og pænt afvente at der laves en ny beregning. Alt imens du må leve af havregrød. Hvis du da ellers har råd til grynene.

Her kommer vi så til spørgsmålet vedr. renterne.

Hvis din gæld med tilløbne renter er så stor at du end ikke kan betale renterne med den lønindehold, så bliver du aldrig gældfri. Det kan ganske enkelt ikke lade sig gøre. Dermed smider du, under tvang, dine surt tjente penge, ned i et stort sort og bundløst hul.

Din gæld er nemlig, reelt set, uden "stopklods"

Det var aldrig gået for andre kreditorer uden regeringen havde grebet ind.

Du har mulighed for at søge om eftergivelse af din gæld. Helt eller delvist. Men det skal man ikke tro er så lige til. Gældsstyrelsen har via gældende lov, masser af mulighed for afslag i fx rentetilskrivninger og den samlede gæld, samt mulighed for en rimelig og fair tilbagebetaling.

Men i stedet vil du reelt ende med at betale til påløbne renter, resten af dit liv.

Ja, og gå i graven med gæld til det offentlige.

Man kan søge om henstand for renterne (de som allerede er tilskrevet din gæld) og stop af rentetilskrivning. Dette er heller ikke så ligetil. Dermed er vi tilbage ved bankvirksomhed, ublu metoder og fastholdelse af borgere i gæld til det offentlige. En gæld som bare vokser og vokser, alt imens "du" forsøger at holde snuden oven vande, arbejde, passe dine børn, dine udgifter og forsøge at undgå at gå ned med flaget i processen.

For ja, folk bliver syge af dette her og ikke mindst opgivende

Man skulle tro at det vigtigste i alt dette her var at få inddrevet de penge folk skylder. Dermed hovedstolen.

Lad os lige slå fast at årsagen til gælden kan være mange. Og for nogen er det sågar uforskyldt.

Men nej, sådan forholder det sig ikke. Med den nye lov og retten til "bare at tage selv", så er det det man vælger at gøre. Uagtet om borgeren har vist vilje til betaling eller ej.

Hertil benytter Gældsstyrelsen deres "skabelon" ift. hvad de trækker fra din løn (inkl. feriepenge og andet) og giver så det skemalagte rådighedsbeløb oveni. Et rådighedsbeløb som skal dække alt andet end dine boligudgifter og et par andre småting.

Med lønindehold får man faktisk heller ikke noget ud af at arbejde mere end de 160 timer pr måned. Da lønindehold jo så bare kan beregnes på ny ud fra din brutto indkomst og du så bare får en endnu højere trækprocent.

Mange opgiver dialog med gældsstyrelsen. At bede om rentestop, henstand for renterne og forsøg at få en fast afdragsordning, søge om eftergivelse, helt/delvist, osv.

HVIS du derimod gør, så HELD OG LYKKE med at finde rundt på skats hjemmeside og et inferno af skemaer til dig og dat.

Er man fx allerede i dialog med Gældsstyrelsen og skal svare på et svar retur, så skal man gud hjælpe mig også selv ind og finde den rette "rubrik"/det rette "skema" på hjemmesiden.

Man kan ikke tage dialogen via "besvar" på Borger.dk

Ringe til dem, det anbefaler jeg IKKE, da dit svar så ikke står med dine ord, men deres.

Slutteligt, så vil jeg gerne pointere at jeg ikke selv skylder det offentlige så meget som en bøjet femøre. Da jeg allerede som helt ung lærte at den "bank" skal man ikke låne i. Uanset om det er med vilje eller ej.

Jeg er derimod i berøring med rigtigt mange mennesker i min dagligdag, qua mit frivillige virke, som rent faktisk er så ødelagte over det her, at de ganske enkelt ender med at give op.

Ikke bare overfor gælden, men også ift. at forsøge at komme på ret køl.

De har sat sig selv i overlevelseshold og har opgivet kampen.

Dermed kommer de til at gå i graven med gæld til den danske stat.

Med venlig hilsen

Carina Leuenhagen Jensen